

Redakcja i Administracja:
 Kraków, ul. Filipa 11. Telefon Nr. 396.

Prenumerata miesięczna:
 z odsyłką 2 K, bez odsyłki 1 K 60 h,
 z granicą 2 mk. 30 fen., 3 fr. 50 ctm., 2 1/2 szyl.,
 70 ct. ameryk.

Prenumerata tygodniowa w Krakowie 40 h,
 z dostawą do domu 46 h.

Cena numeru 8 h.

NAPRZÓD

Organ centralny polskiej partii socjalno-demokratycznej.

Wychodzi codziennie (z wyjątkiem niedziel i świąt) o godzinie 4-tej popołudniu.

Konto czekowe Nr 34.095.

Adres na telegramy: Naprzód Kraków.

Dział inseratowy:
 Kraków, ulica Marka L. 21 (parter)
 Telefon Nr. 754.

Ogłoszenia (inseraty)

Kosztują od miejsca wiersza jednoszpaltowego drobnym drukiem (petitem) za pierwszy raz 20 halerzy, następnie po 10 hal. — Nadesłane od miejsca wiersza drukiem petitowym po 40 hal. za każdy raz. Śluby, zaręczyny i nekrologi po 80 hal. od wiersza za każdy raz.

Załączniki (prospekty i t. d.) przyjmuje się za cenę 2 kor. za 100 egzemplarzy dla zamlewszców, a 1 kor. za 100 egzemplarzy dla miejscowych prenumeratorów.

Reklamacje otwarte są wolne od opłaty pocztowej. — Redakcja rękopisów nie zwraca i bezimiennych listów nie uwzględnia.

Sytuacja.

Po trzech tygodniach, a od sierpnia licząc, aż po trzech miesiącach pertraktowania prezesa Koła polskiego Głabińskiego, między zwaśnionymi Niemcami i Czechami, nikt nie może sobie właściwie zdać sprawy, czego też p. Głabiński dokonał...

Brakło bowiem prezesowi Koła wszelkiej idei przewodniej, wszelkiego planu i miało się ciągle wrażenie, że prezes Koła jest pewnego rodzaju postaćem barona Bienertha, który sam nie chciał się angażować i milczał zawzięcie, zastrzegając sobie ostateczną decyzję, wyższą nad wszelkie umowy partii parlamentarnych.

Nawet wtedy, gdy cesarz przyjął na audiencji ministra Dulębę, odegrał p. Głabiński — wedle własnego przyznania — rolę galopena, który nosił dla dziennikarzy wiedeńskich komunikat ministeryalny o tej audiencji, którego sam nie śmiał widzieć, a nie wiedzący co też rozpowszechnia, to jest objaw dotąd w historii Koła wprost niesłychany i niebываły, z właszcza że sprawozdanie o audiencji było fałszywym i niedokładnym!

Nic dziwnego też, że przy takim parlamentarzu sytuacja nigdy się nie wyjaśniła i dlatego można z wielkim sceptycyzmem patrzeć na całą blagę, jaką otacza prasa narodowo-demokratyczna wraz z „N. Presse” misję prezesa Koła. Można to zrobić tem bardziej, że gabinet bar. Bienertha zaczął się chwiać pod wpływem zbliżających się terminów, kiedy państwo potrzebować będzie budżetu, rekruta i podatku. Mocodawca p. Głabińskiego coraz mniej ma mocy sam i półgębkiem rozpoczyna prasa półurzędowa w eści o „rekonstrukcyi”, czyli przebudowie gabinetu, który przez rok swego istnienia wpakował państwo w szalone długi, a z parlamentem nie może sobie dać rady.

P. Głabiński, występując zawsze z polecenia Bienertha i osłaniając rząd za pomocą Koła polskiego, wstrzymywał tylko tę konieczną przemianę, której początkiem powinno było być ustąpienie Bienertha, albo przynajmniej jego ministrów z zmianą taktyki wobec parlamentu.

I dzisiaj jeszcze skrzętność p. Głabińskiego jest obroną Bienertha, tak, że można śmiało twierdzić, iż lepiej było, gdyby się p. Głabiński nie podejmował usług, których wykonać nie mógł, gdyby nie pu-

szczano przez długie tygodnie kłamliwych komunikatów, że ta cała akcja skończy się pomyślnie dla Bienertha i — parlamentu.

Ale ambitni i skrzętni ludzie małej miary, w rodzaju prezesa Koła polskiego, cieszą się już, że odgrywają — choćby fikcyjną — rolę zbawców i biegną od świtu do nocy niez mordowanie.

P. Głabiński ocenił też zupełnie słusznie swoje tryumfy słowami: „Jestem zadowolony, że nie leżę”...

Listy z kraju.

Lipalk, 15 listopada.

Kłeska wszechniemców w Lipniku. — P. Zoubek, członek deputacji niemieckiej, u namiestnika.

Od dłuższego już czasu nauczyciele szkoły prywatnej, należącej do „Deutscher Schulverein”, a w szczególności p. Zoubek, członek deputacji kolonistów niemieckich u namiestnika, nawołują ciągle do walki z ludnością robotniczą polską osiedloną w Lipniku. Wzięli sobie za zadanie nie dopuścić do budowy szkoły polskiej i wszelkimi niegodnymi środkami usiłują wciągnąć do tej walki nie tylko chłopów, ale i robotników niemieckich.

Partya socjalno-demokratyczna wielokrotnie zwróciła uwagę w swoim piśmie bielskim „Volksstimme” zarządowi „Deutscher Schulverein”, by zakazał nauczycielom tej kreciej i niebezpiecznej roboty, bo inaczej odpowiedzialność spadnie na zarząd i skończy się na zbojkotowaniu tej szkoły, do której przeważnie dzieci robotników niemieckich uczęszczają.

Ostrzeżenia pod adresem zarządu nic nie pomogły, a bezczelna robota pijanicy p. Zoubka i spółników znalazła jeszcze poparcie w gazecie fabrykanckiej „Ostschesische Deutsche Zeitung”, wychodzącej w Bielsku, a która jest organem t. zw. „Volksverbandu” niemieckiego.

Buta tych panów nauczycieli Zoubków i Zwergerów doszła wskutek poparcia fabrykanckiego piśmidła do tego stopnia, że zgromadzenie robotnicze w Lipniku, zwołane w obronie polskiej mniejszości z porządkiem dziennym „międzynarodowa solidarność robotnicza”, uznali oni za „prowokacyę” i w piśmie „Ostschesische” nawoływali całą ludność niemiecką z Lipnika, Białej, Bielska i okolicy do rozbicia zgromadzenia i pogromu. Apel ten był tak zjadliwy i krwiożerczy, że nawet zwrócił uwagę naszego bratniego dziennika wiedeńskiego „Arbeiter-Zeitung”, który w numerze niedzielnym zupełnie słusznie się dziwi obojętności władz wobec tak oczywi-

stego nawoływania do pogromu. Mała próbka wściekłości teutońskiej: „My, bielsko-bielska wyspa językowa, dowiedzimy, że nie jesteśmy tchórzami... gdy się nas podrażni, wtedy niechaj też nasze pięści wejdą w swoje prawo. Dlatego, rodacy, przybądźcie jak jeden mąż, by ukarać partyę robotniczą. Kto nie chce pokoju, ten niechaj poczuje miecz i gnie w sprawiedliwych”.

I w rzeczywistości na 2 godziny przed rozpoczęciem zgromadzenia, zwołanego na niedzielę 14 listopada b. r. o godz. 3 1/2 po południu podążali do Lipnika niedorostki, uczniowie gimnazjum i szkoły przemysłowej w Bielsku przy udziale profesorów, różni subjecki handlowi i urzędnicy prywatni, uzbrojeni w szable, bukowce, rewolwery, kije i t. d.

Robotnicy salę trzymali zamkniętą, bo się słusznie obawiali, że już przed południem wszechniemcy salę obsadzą. Nie mogąc się dostać do sali, obsaczyli napastnicy, pod wodzą profesorów Zoubka, Bittnera i urzędnika gminnego Bartelmusa, lokale do sali przytykające, by zaraz przy otwarciu sali móżdż ją wypełnić. Tymczasem „Teutonowie” się przelecieli. Z samego prawie Lipnika zeszło się 1500 robotników niemieckich i polskich i gdy przy otwarciu sali „Teutonowie” uzbrojeni chcieli się pierwsi wepchnąć, zostali z taką siłą — mimo ich szabel, pałek i bukowców — wyparci, że po kwadransie nie było już żadnego bitnego „Germanina” na sali. Przy tej sposobności nie obeszło się bez silnego poturbowania „Teutonów”, zwłaszcza, gdy robotnicy spostrzegli towarzysza Cz. zbroczonego krwią, a pobitego przez Józefa Bittnera z Bielska.

Zgromadzenie nadzwyczaj liczne, przy udziale robotników polskich i niemieckich, odbyło się nadzwyczaj poważnie i spokojnie. Referaty niemiecki i polski tow. Arbeitla i dra Grossa o solidarności robotniczej oklaskiwano entuzjastycznie. Po ukończeniu zgromadzenia uszeregowali się robotnicy i tak we wspaniałym pochodzie przeszli przez Lipnik, Białę i Bielsko, skąd spokojnie do domów się rozeszli.

Manifestacya ta wywołała ogromne wrażenie na ludności i zademonstrowała naocznie, iż robotnicy nie pozwolą na wybruki teutońskie.

Wszechniemcy zapowiadali zwycięstwo i już z góry cieszyli się na libacy, a tymczasem ponieśli tak sromotną klęskę, że chyba na drugi raz odejdzie ich ochota do organizowania napadu na zgromadzenia robotnicze.

Salwę śmiechu wywołała u nas deputacya kolonistów niemieckich w namiestnictwie z powodu udziału p. Zoubka imieniem gminy Lipnik. Gmina ta, licząca 10.000 mieszkańców, przeważnie zamieszkała przez robotni-

ków, ma obecnie przeszło jedną trzecią część ludności polskiej. Dotąd rządy gminne są wyłącznie w rękach niemieckich, szkoły ludowe publiczne są niemieckie, a nadto są prywatne niemieckie, ewangelickie i towarzystwa „Deutscher Schulverein”.

Niemcy z Lipnika nie mają tedy żadnego powodu do żalenia się na jakieś pokrzywdzenie i faktycznie się nie żalą. P. Zoubek jest dopiero od roku w Lipniku nauczycielem w szkole utrzymywanej przez „Deutscher Schulverein”, stosunków Lipnika nie zna, w Radzie gminnej nie zasiada i nikt go do Lwowa do namiestnictwa nie wysyłał; mimo to człowiek ten, który sobie wziął za zadanie zwalczać mniejszość polską i tę walkę organizuje, śmie bez wszelkiego mandatu prosić namiestnika o wzięcie w obronę „pokrzywdzonych” Niemców, a namiestnik wdaje się w dysputę z takimi ludźmi i poważnie traktuje deputacyę Zoubków i spółki...

Omali że nie katastrofa.

Wczoraj donieśliśmy o eksplozji szrapnela w walcowni żelaza w Borku Fałęckim. Szrapnel ten został, jak się dowiadujemy, zakupiony nie od wojskowości, lecz dostał się tam w inny sposób. Mianowicie fabryka kupiła od jednego z tutejszych handlarzy wagon starego żelaza na szmelc. W tym wagonie pomiędzy innym starem żelazem znaleźli robotnicy szrapnel. Oczywiście myśleli, że jest pusty („skrepirowany”). Jeden z robotników przyniósł go do lejarsza i cisnął mu go pod nogi, mówiąc:

— Masz dobry materyał.

Lejarsz podniósł czerep i obejrzał go, ale odwołany położył go na gorącym bloku i odszedł.

Szrapnel nie był jednak całkowicie wystrzelony i wybuchł od gorąca.

Przerażający huk wstrząsnął całą fabryką, przygłuszając loskot walcowni. Wszyscy robotnicy porzucili pracę i ruszyli do wyjścia, bo myśleli, że cała fabryka wyleciała w powietrze i zaraz dach spadnie im na głowy.

Na szczęście żadnej większej szkody fabryka nie poniosła, a z ludzi nikt nie odniósł szwanku.

Natychmiast rozpoczęto poszukiwania w tym wagonie starego żelaza, skąd ów szrapnel wzięto. I znaleziono tam istotnie na spodzie pod różnym żelazem kilkadziesiąt szrapneli!

Zarząd fabryki zawiadomil bezzwłocznie żandarmerję i ekspozyturę policji w Podgórzu. Wojskowość, uwiadomiona przez te władze, przysłała zaraz kapitana, który zbadał znalezione szrapnele i orzekł, że wazy-

A. CONAN-DOYLE.

Losy rebelii.

Spolszczył S. Jesień.

— W spotkaniach z milicyą, Ale co innego będzie, gdy natrafia na regularne wojsko. A jednak — a jednak!... Wiem tylko to, że po jednej kłesce armii królewskiej pod wodzą Feversham'a cały kraj stanie w ogniu. Z drogiej strony partya królewska krząta się z wawo. Z każdą wieścią dowiadujemy się o nowych zaciągach. Albemarle trzyma dotąd milicyę w kupie. Hrabia Pembroke stoi ze znaczną siłą w Wiltshire. Lord Lumley nadesiaga ze wschodu, prowadząc wojska z Sussex. Hrabia Abingdon zgromadził silny oddział w hrabstwie Oxford. W uniwersytecie zacy ciskają czapki i przywdziewają helmy. Holenderskie regimenty J. kóba zostały sprowadzone z Amsterdamu. A jednak Monmouth wygrał już dwie bitwy, i dlaczego nie miałby wygrać trzeciej? Kto wie — mętne wody, mętne wody!

Książę chodził po celi szybkimi krokami z namarszczoną brwią, mrużąc te słowa do siebie raczej, niż do mnie, i wstrząsając głową, jak człowiek, trapiący srogą rozterką ducha.

— Chciałbym, abyś powiedział Monmouthowi — rzekł w końcu — że dziękuję mi za listy, które mi przysłał, i że przeczytam i rozważę je z całą pilnością. Powiedz mu też, że życzę mu szczęścia w jego przed-

sięwzięciu, i że pomógłbym mu chętnie, gdyby nie to, że jestem otoczony przez ludzi, którzy strzegą pilnie każdy mój krok i natychmiast by donieśli królowi, gdybym okazał swe istotne intencje. Powiedz mu, że jeśli przyjdzie ze swoją armią w te strony, to będę mógł wówczas otwarcie wystąpić, jako jego sojusznik; ale postąpić tak teraz znaczyłoby dla mnie tyle, co doprowadzić do ruiny swój dom bez żadnej dla was korzyści. Czy możesz powtórzyć księciu tę odpowiedź?

— Tak uczynię, wasza książęca mość.

— Powiedz mi — spytał książę — jak Monmouth zachowuje się w tych wszystkich terminach.

— Jak dzielny i mądry wódz — odparłem.

— To dziwne — mruknął książę — bo przy dworze dworowano sobie zawsze z niego, że nie miał dość wytrwałości, aby skończył zabawę w piłkę, lecz rzucił palant, gdy tylko widział, że przegrywa. Plany jego były jak chorągiewka na dachu, zależne od każdego podmuchu wiatru. Był stałym tylko w swej nieśmiałości. Prawda, że dowodził wojskami królewskimi w Szkocyi, ale wiadomo wszystkim, że Claverhouse i Dalzell byli istotnymi zwycięzcami przy Bothwell Bridge. Przypomina mi on owego Brutusa z historii rzymskiej, który symulował słabość umysłu dla osłonięcia swych ambicji.

Książę począł znów rozprawiać sam z sobą, więc wstrzymałem się od wszelkich uwag, wtrącając tylko, że książę podbił sobie serca prostego ludu.

— W tem właśnie leży jego siła — rzekł

Beaufort. — Krew matki krąży w jego żyłach. Jaktó! Toż Monmouth nie uważa sobie za ujmę ściekać brudną łapę jakiegoś Antkaktlarza, albo biegać o zakład do mety z wiejskim parobczakiem. I wypadki dowiodły, że miał rację, bo właśnie pospólstwo stoi przy nim, podczas gdy jego szlachetnie urodzeni przyjaciele trzymają się zdala od buntu. Chciałbym móżdż spojrzeć w przyszłość. Ale waść masz już swoją odpowiedź i tuszę, że jeśli ją zmienisz w czemkolwiek przy powtarzaniu, to chyba w tym sensie, że uczynisz ją jeszcze zyczliwszą i serdeczniejszą. Czas już, abyś odjechał, bo za trzy godziny straż się zmienia i wtedy spostrzegą twoją ucieczkę.

— Ale którędy mam uchodzić? — spytałem.

— Tędy — odparł książę, otwierając okno i przesuując sznur po belce w tym kierunku. — Sznur może być o stopę lub dwie za krótki, ale długość twego ciała wyrówna tę różnicę. Gdy staniesz na dole, udaj się ścieżką, wysypaną żwirzem, na prawo, dopóki nie dojdiesz do wysokich drzew, otaczających park. Siódme z nich ma gałęzie, sięgające ponad murem, po których możesz się przedostać na drugą stronę. Tam będzie cię oczekiwał mój pachołek z koniem. A teraz w drogę i pędź, co koń wyskoczy, na południe. Na rano będziesz już wolny od wszelkiego niebezpieczeństwa.

— A mój miecz? — spytałem.

— Wszystko jest już przygotowane za murem pod pieczą pacholka. Powiesz Monmouthowi wszystko, co mówiłem, i zaświadczysz,

że postąpiłem z tobą tak przychylnie, jakem tylko mógł.

— Lecz co powie rada waszej książęcej mości, gdy się dowie, że uciekłem z więzienia?

— Nie frasuj się o to, kawalerze. O świącie odjeżdżam do Bristolu, a moja rada ma dość do myślenia, żeby sobie jeszcze zaprzętać głowy twoim losom. Żołnierze zaś będą mieli o jeden więcej przykład spraw złego ducha, który miał ponoć oddawna nawiedzać tę celę. Ale czas nagli. Ostrożnie przez okno. Tak! A pamiętaj, co masz powtórzyć księciu.

— Niech wasza książęca mość ostaje z Bogiem! — odrzekłem, i chwyciwszy za sznur, zsunąłem się szybko i bez hałasu na ziemię, poczem lina została wciągnięta z powrotem na górę, a okno zamknęło się.

Pod wieczór następnego dnia ujrzałem przed sobą w dolinie wieżę Taunton. Całą drogę z Badminton odbyłem bez przygód, tylko skutkiem trudów i niewyspania czułem się srodze znudzonym. Bunt uczynił za krótki czas mojej nieobecności w tych okolicach znaczne postępy. Całe hrabstwo Somerszt powiedziało się otwarcie po stronie Monmouth a miasta Wells, Shepton Mallet i Glastonbury znajdowały się w rękach zbrojnych wolontaryuszów, którzy wyparli załogi królewskie na wschód lub zachód. We wsiach, przez które przejeżdżałem, powiewały błękitne chorągwie na wieżach kościelnych, a bandy wieśniaków ćwiczyły się na łąkach. Władza Stuartów przestała sięgać tej części kraju.

(Dalszy ciąg nastąpi).

stkie są pełne materii wybuchowej.

— Gdyby te wszystkie szrapnele były eksplodowały, — mówił ów kapitan, — rozniosłyby całą fabrykę na kawałeczki, nikt nie byłby uszedł z życiem!

A i ten jeden pocisk armatni, który eksplodował, gdyby był w całości naładowany, z pewnością byłby, wedle fachowej opinii kapitana, wywołał ogromną katastrofę, albowiem byłby zabił 68 robotników, zatrudnionych w tym oddziale fabryki, i zniszczył budynek fabryczny z maszynami wartości 2 milionów koron. Widocznie jednak był już częściowo wypróżniony.

Wagon zaplombowano i przez całą noc stał przy nim żandarm na straży. Nazajutrz wojskowość zabrała owe szrapnele z zachowaniem nadzwyczajnych ostrożności.

Policya wdrożyła dochodzenia, aby wykryć, w jaki sposób przyszła w posiadanie tych szrapneli owa firma, która fabryce ich dostarczała w wagonie żelazniwa.

Szrapnele te pochodzą ze słynnej katastrofy w Woli Duchackiej; eksplozja prochu pocisków rozrzucała po całej okolicy mnóstwo pocisków armatnich, z których wiele nie wybuchło. Widocznie jakiś handlarz kradzionych rzeczy skupił je za bezcen od ludzi, którzy je w polu poznajdowali.

Gdyby nie przypadek szczęśliwy, mogłaby niesumienność owego handlarza starego żelaza, który ośmielił się dostarczyć ukradkiem tych szrapneli fabryce, spowodować straszną katastrofę: śmierć setek robotników i zniszczenie fabryki.

Od Administracji.

Z dniem 15 listopada można abonować „Naprzód” i kupować pojedyncze egzemplarze w sklepie działu Inzeratowego „Naprzodu” przy ul. Marka 21, lub też wprost w administracji „Naprzodu” przy ul. Filipa 11, parter na lewo; natomiast z dniem 15 b. m. zwijamy fillę „Naprzodu” przy ul. Wiślniej 1. 8.

Również w Związku Stow. robotniczych ul. Wiślna 1. 5 u tow. Miarczyńskiego mogą odbierać „Naprzód” prenumeratorzy, kupować pojedyncze egzemplarze i abonować tygodniowo od godz. 3—8 wieczorem.

Administracja „Naprzodu”.

KRONIKA.

Kraków, 16 listopada.

Nowe rewelacja o Borowskiej. W nowym swem wydawnictwie „Obszeje dzieło” („Wspólna sprawa”) głośny dziś ze zdemaskowania Aziewa i Hartinga Włodzimierz Burcew w dalszym ciągu żmudnie zbiera materiały, dotyczące zdrajców, prowokatorów i szpiegów. W świeżo wydanym numerze drugim tego czasopisma znajdujemy przy końcu czarną listę, rozpoczynającą się nazwiskiem Sierebriakowej, weteranki w służbie ochrony, gdzie znana jest pod nazwą „mamasza” (mamusia); kończy zaś tę listę nazwisko Borowskiej. Powtórzone ono zostało do publicznej wiadomości ze względu na nowe informacje, pochodzące nie od Bakaja, lecz z innego źródła, a dotyczące się czasów urzędowania Szewiakowa, następcy Petersona.

Czytamy tedy:

„Borowska Janina — w spisie tajnych współpracowników oficera żandarm-skiego Szewiakowa, byłego naczelnika warszawskiego oddziału ochrony, zapisana pod pseudonimem Krakowska; zniżył jej pensję do 50 rubli, ponieważ mało donosiła. Przez nią pomiędzy innymi wydani zostali: Królikowski, Hiszpański, Chodakowska i inni”.

Nowiny krakowskie.

Zabezpieczenie Krakowa przed powodzią. Wczoraj odbyło się w magistracie posiedzenie komisji dla sprawy kanałów spławnych, stojących w związku z projektami zabezpieczenia Krakowa przed wylewami. Komisja podała szczegółowemu badaniu projekt rządowy i projekt gminny na podstawie referatów prof. Sikorskiego i radcy budownictwa miejskiego Klecka. Dyskusji nie wyczerpano; ciąg dalszy dziś.

Jutro w sali Rady miasta odbędzie się posiedzenie komisji rządowej w tej samej sprawie. Komisja badać będzie obydwa projekty, który z nich spowoduje mniejsze koszty.

Z powodu zniszczenia bezużytecznej kolei obwodowej, które wkrótce ma nastąpić, wystąpił w „Czasie” dr Tomkowicz z projektem pozostawienia wału i urządzenia na nim promenady z pięknym widokiem. Byłby to projekt niezły, ale przemawiają przeciw niemu poważne argumenty. Miasto jest wprost zacięzione owym wałem; już gdy rozwalono

bramę wiodącą na błonia, każdy Krakowianin, idący w tamtą stronę, doznawał wprost uczucia ulgi; zniesienie wału w daleko wyższym stopniu wzbudzi wśród mieszkańców uczucie estetycznego zadowolenia. Bulwar po zniesieniu wału będzie znacznie piękniejszą ozdobą miasta. Jeżeli zaś dr Tomkowicz powołuje się na znaczne koszty zniesienia wału, to należy przypomnieć, że przecie stare koryto Rudawy ma być zasypane, do czego właśnie można użyć ziemi z wału, tak że koszty zniesienia wału mogą poprostu wsiąknąć w koszty zasypiania Rudawy, nie wywołując osobnych wydatków.

Nieszczęście chłopca. Józef Sowa z Nowiny pod Tarnobrzegiem pracował krwawo przez 4 lata w Prusiech, gdzie zaoszczędził sobie 700 K. Z pieniędzmi tymi wracał do domu w nadziei, że się zagespodaruje. Tymczasem wczoraj na dworcu w Oświęcimiu ukradziono mu wszystko co do centa, tak, że policja musiała go na swój koszt odesłać do domu.

Ogień piwniczny wybuchł wczoraj wieczorem w domu przy ul. Niecałej 7. Bawiące się dzieci zapaliły leżącą w piwnicy słomę, od której zapaliły się paki drewniane i inne rupiecie. Ogień ugasiła straż pożarna.

Kolczyk brylantowy, wartości 2000 K, chciała wczoraj sprzedać kobieta wiejska u jednego z jubilerów. Okazało się, że kolczyk został znaleziony na gościńcu między Krakowem a Wieliczką. Złożono go w dyrekcyi policyi.

Wczorajsza rozprawa o kradzieży maki w Podgórzu zakończyła się następującym wyrokiem: Kowalik i Wójcik zasądzeni zostali na rok, a Barcik na 10 miesięcy więzienia. Rozprawa przeciw Mazurkiewiczowi, który jest chory, została odroczone.

Z sali sądowej. Przed trybunałem przysięgłych pod przewodnictwem radcy Ferensa rozpoczęła się dziś rozprawa przeciw 20-letniemu Romanowi Stanisławowi Stopie, obwinionemu o popełnienie całego szeregu kradzieży w ciągu czerwca i lipca b. r.

Rozprawa rozpisana jest na 2 dni.

Robota oświatowa w Podgórzu, prowadzona przez tamtejszą komisję oświatową P. P. S. D. postępuje szybko naprzód. Specjalnie należy podkreślić świeżo osiągnięte sukcesy wśród młodocianych, którymi energicznie i umiejętnie się zajął tow. Klinger. Ostatnie zgromadzenie przy bardzo licznym udziale podgórskiej młodzieży robotniczej odbyło się w niedzielę ubiegłą. Referowali dr Drobner, Neuwelt i szereg naszych młodych towarzyszy z entuzjazmem garnących się do roboty. Naturalnie panowie ze szkoły przemysłowej, zauważywszy co się dzieje, rozpoczęli energiczną kontratakę, lecz natrafili na należyty odpór. Na tem miejscu zwracamy uwagę odpowiednich sfer, aby raczyły p. o. c. dyrektora szkoły, radnego Mikszta i j. n., że nie ma prawa przeszkadzać robocie oświatowej. Jeśliby zresztą p. Mikszta i j. n. nie usłuchał naszych rad, potrafimy sami jego w należyte granice wprowadzić...

Komisja oświatowa urządziła szereg obchodów Słowackiego w Ludwinowie i Borku Fałęckim; wkrótce zostaną takie same obchody zorganizowane w Wieliczce i Bochni.

Nie możemy tu — wobec braku miejsca — wdawać się w szczegóły tej roboty oświatowej. Zaznaczymy tylko, że wszystkie instytucje partyjne i zawodowe z całym zrozumieniem znaczenia tej roboty popierają ją jak mogą. Akcja odczytowa i kółkowa rozwija się szybko.

Scena robotnicza w Podgórzu bezsprzecznie wybiła się obecnie bodaj że na pierwsze miejsce wśród scen robotniczych w Galicyi. Rozporządzając wybitnymi siłami amatorskimi jak: tow. Fr. Durek, Jaworski, Lasań G., Bużówna itd., może się porwać do takich poważnych planów, jak wystawienie „Honoru” Sudermana, lub „Wroga Ludu” Ibsena. To poważne pojmowanie swoich zadań wobec współczesnego ruchu kulturalnego należy specjalnie podkreślić.

Wskazemy na taką jeszcze innowację, jak odczyty przed przedstawieniem, wyjaśniające temat poruszony w danej sztuce. Przed „Nocą w Belwederze” wygłosił np. odczyt tow. dr B. Limanowski o „Powstaniu listopadowym”, a ubiegłej niedzieli przed przedstawieniem tow. poseł Daszyński wyjaśniał znaczenie i przedstawił historię strejków powszechnych, jako że dochód przedstawienia był przeznaczony na pomoc towarzyszom szwedzkim, a temat sztuki również był związany z podobnymi sprawami.

Koncert S. Thibaud. We czwartek 18 b. m. będzie publiczność krakowska miała znowu sposobność usłyszenia niepospolitego skrzypka francuskiego Jakóba Thibauda, znanego tu już z poprzedniego sezonu. Kraków ocenił wówczas należyte szlachetną sztukę tego wirtuoza artysty, który mało się wprowadza reklamując, ale za to w grze daje więcej indywidualnego charakteru, niż jedyna z najbardziej okrzyczanych wielkości wirtuozy. Cała prasa krakowska stwierdziła jednoznacznie w roku zeszłym niebywały artystyczny sukces skrzypka. Thibaud gra w tym roku sonatę

Haendla, koncert Mendelsohna, pięć starowłoskich utworów skrzypcowych, Romance F-dur Beethovena, Saltarello Wieniawskiego itd. Program, jak widać, obliczony na okazanie najlepszych zalet artysty. Zainteresowanie tym koncertem jest bardzo znaczne.

Z Towarzystwa muzycznego. Koncert ku czci śp. Zygmunta Noskowskiego odbędzie się w sali starego teatru 26 b. m. pod artystycznym kierunkiem dyrektora Feliksa Nowowiejskiego. — W program koncertu wchodzi: niewykonana jeszcze w Krakowie Symfonia F-dur „Od wiosny do wiosny” będąca jeszcze w manuskrypcie i prześlizczona „Świętzianka”, ballada do słów Adama Mickiewicza na sola, chór mieszany i orkiestrę. Partye solowe wykonają p. Zofia Bandrowska, sopran i p. Bolesław Wallek-Walewski, tenor. Bilety w cenie od 2—3 K za krzesło na sali a od 1—2 K za krzesło na galerii sprzedaje od środy księgarnia Krzyżanowskiego (Rynek główny Linia A-B).

Na kursach wieczornych Uniwersytetu ludowego rozpoczęły się lekcje stenografii. W ciągu tego tygodnia przyjmują się jeszcze wpisy. Lekcje prowadzi p. Góral. Opłata za kurs wynosi 8 K (dla członków Uniw. lud. 6 K). Za kilka dni rozpoczyna się wykłady fizyki i chemii (p. Salihil), oraz wstępny kurs przyrodznawstwa p. t. „Nauka o budowie człowieka i zwierząt”, prowadzony przez p. Kiernikową. Opłata za każdy kurs wynosi po 3 K (dla członków Uniw. lud. 2 K). Przyjmuje się zapisy na literaturę polską (wykłady p. Wejchert-Szymanowska). — Wszelkich informacji udziela biuro Uniwersytetu ludowego, Szewska 16, I. piętro, od godz. 6—8 wieczorem.

Repertuar teatru miejskiego.

Wtorek: „Ziemia”.

Środa: „Gody życia” (ceny popularne).

Czwartek: „Skapiec”.

Piątek: „Ziemia”.

Sobota: „Gromiwoja”, komedia w 4 aktach Arystofanesa (tłóm. E. Żegoty-Cięglewicz).

Niedziela o godz. 3 po południu: „Pan Damazy” (ceny znizone do połowy).

Niedziela o godz. 7 1/2 wieczorem: „Gromiwoja”.

Repertuar teatru ludowego.

Wtorek: „Szygar”.

Środa: „Biedna dziewczyna”.

Czwartek: „Lalka”.

Piątek: „Dom waryatów”.

Sobota: „Zmartwychwstanie” (nowość).

Niedziela po południu: „Szygar”.

Niedziela wieczór: „Zmartwychwstanie”.

Uniwersytet ludowy im. A. Mickiewicza (ul. Szewska 16, I. p.).

Biblioteka otwarta od godz. 12—1 i od 5—9 w dni powszednie. — Czytelnia czasopism otwarta od godz. 11—1 i od 4—9 codziennie. — Biuro otwarte od godz. 6—8 w dni powszednie.

W sali Taniec domów przy ul. Bocheńskiej o godzinie 8 wieczorem (za wstępem 10 h) we wtorek 26 b. m.: p. K. Zacharkiewicz: „Źródło elektryczności”.

Nowiny lwowskie.

W procesie przeciw Bielskiemu o oszustwo na 10.000 K zaszedł wczoraj sensacyjny zwrot. Bielski przestał udawać waryata i po zbadaniu go przez lekarzy rozpoczął zeznawać. Przyznał się, że dokonał oszustwa na 10.000 K, ale oświadczył, że zrobił to za namową Właszką, z którym podzielił się pieniędzmi.

Pisma lwowskie podają następujący opis tego zajścia:

Gdy przewodniczący radca Berson zaczął odczytywać przysięgłym pytania, Bielski, siedzący dotychczas apatycznie, zaczął trząść się i zawołał, cedząc z trudem poszczególnie zgłoski: „Ja chcę mówić... mówić chcę”. — W tej chwili dostał dreszczów i pochylił się, jakby padał z krzesła.

Na sali zapanowało poruszenie. Na pomoc Bielskiemu pospieszyli dozorczy, podano mu wodę, której część wypił, a resztę wylał na ziemię, wołając ciągle „ja mówić chcę”. Poślano po lekarza sądowego dra Borzęckiego, a tymczasem przewodniczący zarządził opróżnienie sali.

— Ja nie jestem waryat — wołał Bielski — ja rozumiem wszystko, ja nie mogłem mówić, mnie nie wolno było mówić. Ja nie chcę Słowikowskiego (sędzia śledczy), ja mu oko wybije, on wszystko skłamał, ja co innego podpisałem...

Po chwili zjawił się lekarz więzienny dr Borzęcki. Bielski zaczął krzyczeć przerażliwym głosem, wymachując rękami: „Ja nie chcę lekarza, ja mówić chcę, chcę mówić...” Wśród ławy przysięgłych i trybunału panowało silne poruszenie. Przewodniczący i prokurator starali się uspokoić Bielskiego.

— Pan prokurator — wołał Bielski — to łotr, nie prokurator.

Kiedy lekarz przystąpił do zbadania Bielskiego, ten zrazu nie dał mu przystąpić do siebie, krzycząc: „Ja nie chcę lekarza, trzeba było pochować mnie, dlatego nie pochowaliście mnie”; w końcu jednak poddał się spokojnie badaniu i pił podany mu brom. Po chwili zaczął mówić zwrócony do sędziów: „Ja wszystko pamiętam, ja wiem, czego chcecie odemnie, ja wdzięczny jestem lekarzom, że mnie nie uznali za waryata, bo ja nie jestem waryatem, ja wiem, że jestem w sądzie, jestem sądzony, ja prawdę powiem, ja nie będę kłamać. Mnie nie wolno przysięgać, bo ja oskarżony, ale ja prawdę powiem...”

— Panie Bielski, uspokój się pan — wołał przewodniczący — potem pan będzie mówił, gdy otworzę rozprawę.

— Ja teraz chcę mówić — wołał z płaczem Bielski — ja potem znowu nie będę mógł

mówić, ja powiem wszystko, a gdy będę mówił prawdę, to weźcie to panowie za nieprawdę, bo wielu świadków będzie skompromitowanych. Jeżeli to wam będzie niewygodne, to przyjmijcie, że ja kłamię... Ja mam wszystkie myśli uporządkowane w głowie, jak kartki w szufladzie, ja będę przed panami wyściagał po jednej kartce i wszystko powiem. Mnie dotychczas nie wolno było mówić, ale teraz ja chcę mówić, ja wszystko rozumiem i rozumiem, ale nie mogłem mówić; teraz chcę mówić. Nie było tu mojej mamy, ja mam ją, dajcie mi moją mamę...

Przewodniczący zaproponował obrońcom, aby wzięli Bielskiego do osobnego pokoju i uspokoił go. Gdy obrońcy prosili Bielskiego, aby poszedł z nimi do osobnego pokoju, bo może ma im co powiedzieć, Bielski zawołał:

— Ja tu wszystko powiem, ja panom nie nowego nie powiem; panowie na to, abyście krętili, obracali kota do góry nogami, aby bronił swego klienta; chcecie mnie wyślęgnąć z bloka, ale ja nie chcę tego, tego nie żądam.

Gdy przystąpili do niego dozorczy, aby go ubrać i wyprowadzić z sali, zawołał:

— Ja nie chcę iść z wami, jakieś cię mnie bili po głowie i brzuchu, to nie było wtedy lekarzy.

Wreszcie Bielskiego wyprowadzono do sali obrońców, gdzie obrońcy dr Więclaw i dr Łaz dłuższy czas konferowali z nim. Po półgodzinie wprowadzono Bielskiego napowrót do sali. Był już trochę spokojniejszy. Na sali byli już obecni lekarze dr Kruszyński i dr Zagórski.

Przewodniczący zapytał najpierw lekarza, czy Bielski będzie mógł mówić. Dr Kruszyński oświadczył, że oskarżony jest wprowadzony bardzo zdenerwowany, jednakowoż ponieważ koniecznie chce zeznawać, nie można mu sprzeciwić się.

Wobec tego przewodniczący napowrót otworzył postępowanie dowodowe, które już na wstępie rozprawy zamknął, i udzielił głosu Bielskiemu, który złożył powyższe zeznanie.

Z kraju.

Stacya kolejowa w Trzebnli, wielka stacya węzłowa, ważna dla ruchu z Królestwem i dla przemysłowego zagłębia krakowskiego, zostanie w przyszłym roku znacznie rozszerzoną i przebudowaną.

Handlarza żywym towarem aresztowano w Stanisławowie w osobie człowieka, podającego się za Adolfa Safirmana i Giuckmana. Przybył on z Buenos Aires i namówił mieszkanek jednego z domów publicznych do wyjazdu. Przy rewizyi znaleziono przy nim 300 K i 25 warkoczy.

Z Zakopanego donoszą do „Kuryera lwowskiego”: Gospodarka w gminie zakopańskiej dzięki nieumiejętności i nieporadności naczelnika gminy p. Kuliga, jest obecnie w całym Zakopanem przedmiotem powszechnej dyskusyi. Rozmaite dziwaczne zarządzenia i nieudolne wprost jego rady, dają powód do ciągłych skandalicznych scen na posiedzeniach Rady gminnej. Na onegdajszym zebraniu radnych w gminie przyszło do takiej burzy, że radni postawili w końcu ultimatum p. Kuligowi, że jeżeli najdalej do dnia ośmiu nie złoży sam dobrowolnie godności naczelnika gminy, bezwarunkowo nie dopuszczają go więcej nigdy do brania udziału w uchwałach gminnych. Wobec tego przypuścić należy, że nie rychło zapanuje spokój w Radzie gminnej, gdyż p. Kulig o rezygnacyi nie chce nawet myśleć.

Z zaboru rosyjskiego.

Aresztowanie. Onegdaj o godz. 2 w nocy do mieszkania dozorczy szpitala św. Łazarza w Warszawie, p. Wł. Chybowski, przybyła policja i dokonała rewizyi. Po dwóch godzinach rewizyi zabrano książki polskie treści naukowej, pozostawione przez syna p. Chybowski, przebywającego obecnie za granicą z rozkazu władz administracyjnych. Oprócz książek zabrano i listy, oraz aresztowano drugiego syna, Bronisława Chybowski.

Wzlot aeroplanu w Warszawie. Wczoraj odbył się dwukrotnie odkładany wzlot aeroplanu barona de Catersa — na polu Mokotowskim, pomimo że od rana padał drobny śnieg. Aeroplan wzbił się na wysokość 10 do 15 metrów i pozostawał w powietrzu 2 minuty 40 sekund.

Ze świata.

Balon w Tatrach. O balonie Leblanca, który brał udział w locie o nagrodę Gordon Beneta, a którego to balonu resztki znaleziono koło Zakopanego, donoszą z Also Kubin (Węgry): W dolinie kozickiej znaleziono wszystkie przedmioty, t. j. futro, karty, rewolwer i część dokumentów.

Zakład dentystyczny
czy i prostuje zęby krzywo rosnące, według metody amerykańskiej.
Leczy zęby chore elektrolizą, wykonuje korony i mostki złote stałe i do zdjęcia.

Dra J. SYROPA
KRAKÓW, PL. WW. ŚWIĘTYCH 10. (naprzeciw Magistratu).

Lecznica dentystyczna
dla mniejszych.
Leczy zęby chore i wykonuje plomby wszelkiego rodzaju i sępy sztuczne za cukru i złota.
Otwarta od 9 do 12 i od 3 do 6 popołudnia.

Bracla-Słowianin. Do „Głosu warszawskiego”, organu neosłowian Dmowskiego & Comp., donoszą z Petersburga, że wskutek starań naczelnika miasta Odessa, Tolmaczowa, postanowiono wydalic z kolei południowo-zachodnich wszystkich „inorodców”, szczególnie Polaków. Wydalają tam nawet takich, którzy pełnili swe obowiązki przez 30 lat.

Tow. Ferri profesorem uniwersytetu. Z Rzymu donoszą, iż tow. Ferri, znany socjalistyczny działacz włoski, został mianowany zwyższym profesorem prawa karnego przy uniwersytecie w Rzymie.

Mianowanie to odpowiada kilkakrotnie przez wydział prawny tegoż uniwersytetu ponawianym życzeniom.

Klerykali w walce ze szkołą świecką. Z Paryża donoszą: W Croisic w pobliżu Nantes odmówił kler spowiedzi wszystkim uczniom i uczennicom szkoły miejskiej, ponieważ nauka udzielana im jest wedle podręczników, na które nie zgadzają się biskupi francuscy.

Tym sakramentalnym bojkotem, zastosowanym wobec dziatwy szkolnej, chcą księża oczywiście możliwie wpłynąć na rodziców, by dzieci do szkoły nie posyłali.

Biskup Eulogiusz, a kalosze. Znany ruskifikator chełmski, biskup Eulogiusz, dopatrył się obrazy uczuć chrześcijańskich — na podszewkach od kaloszy. Stwierdził on mianowicie, iż niektóre firmy wyrobów gumowych wyciskają na owych podszewkach herb państwa — orła dwugłowego, z wieńczącą go koroną z krzyżem.

O wykrytej przez siebie obrazie uczuć chrześcijańskich zawiadomił Eulogiusz ministra handlu, żądając odnośnego zakazu.

B. BABRYEŁSKA, Kraków, kupuje, sprzedaje i najmuje — fortepiany, pianina, harmonie i pianole — krajowe i zagraniczne nowe i przebrane — za gotówkę i na spłaty — bez zaliczek!

Przegląd społeczny.

Strejk robotników i robotnic Introligatorów w Krakowie wybuchł dziś we wtorek. Do walki cennikowej stanęli solidarnie wszyscy robotnicy i robotnice, zajęci w zakładach introligatorskich; jest tylko jeden lamisterek w osobie byłego majstra p. Władka, który po bankructwie został robotnikiem i teraz łamie solidarność robotniczą.

Memoriał wystosowany do majstrów zawiera następujące żądania: 1. Uznanie sądu cennikowego i mężów zaufania. 2. Czas pracy ma być jednolity we wszystkich zakładach 9 godzinny. 3. Robotnik nowo wypisany ma otrzymać minimum tygodniowo 17 K, po roku pracy 19 K, po 2 latach 24 K, specjaliści minimum 28 K. 4. Święta płacone w całości. 5. Płace dotychczasowe mają być podwyższone o 20%. 6. Roboty pofajerantowe mają być płacone do 9 godziny o 50% od 9 godz. 100% od płac zwykłych; poczem następują punkta dalsze, żądające unormowania uczniów, oraz wprowadzenia urządzeń higienicznych, niezatrudniania ludzi niefachowych itd.

Co do robotnic, to postawiono żądania, aby nowo przyjęta robotnica płacona była 1 K dziennie, a obecne ceny podwyższono o 30%.

Trzy lata temu po strejku zwycięskim robotników, cennik podpisany przez majstrów był przestrzegany tylko przez niektórych majstrów i był zawarty na trzy lata, więc majstrowie wiedzieli, że cennik musi być odnowiony; lecz zamiast wejść w pertraktacje z komisją wybraną przez robotników i sprawę załatwić ugodowo, majstrowie po wysłuchaniu delegacji, którą przyjęli z wielką butą, oświadczyli, że są skłonni tylko do urządzeń higienicznych, których naturalnie muszą z polecenia władzy i tak przestrzegać (choć dotychczas tego nie robili), natomiast o innych punktach nie mówili zupełnie, ani nie dali odpowiedzi do oznaczonego czasu, lekceważąc w ten sposób ogół robotników i robotnic.

Lecz robotnicy i robotnice oparci o silną organizację centralną poczekają, aż majstrowie trochę ze swej dumy coś opuszczą i przystąpią do pertraktacji z komisją cennikową zorganizowanych robotników i robotnic.

Z kopalni węgla w Brzeszczach. Ze strony zarządu kopalni w Brzeszczach informują nas, że mylnem jest, jakoby zarząd zamierzał wydalic z kopalni górników należących do organizacji i zastąpić ich innymi. Zarząd kopalni chce przyjąć 200 nowych górników nie celem wydalenia kogokolwiek, lecz wyłącznie celem rozszerzenia przedsięwzięcia i zwiększenia produkcji. Wobec tego niema powodu ostrzegać górników przed przyjmowaniem pracy w Brzeszczach.

Z literatury i sztuki.

Koncert Artura Rubinsteina. Gdyby ktoś, wysłuchawszy wczoraj pierwszego numeru programu, powrócił dopiero z końcem koncertu, stanąłby z pewnością zdumiony i spytał, czy to gra ten sam artysta. Beethovena Sonata wykonana niestety bardzo nieszczęśliwie, zamiast klasycznego spokoju i powagi pełna nerwowych, niemiłych skoków, w interpretacji, która zagubiła lub silnie przyćmiła piękności utworu, nie robiła nadziei, że w drugiej części programu usłyszemy tak ślicznie wykonanego Chopina. Talent A. Rubinsteina, talent bezsprzecznie bardzo znaczny i zupełnie nieprzeciętny jest jeszcze nieskrystalizowany; technika przepiękna, koronkowa w „piano“, traci na piękności, gdy ją uniesie temperament, którego artysta nie umie jeszcze powstrzymać. Stąd to tak ostre kontrasty i nieporozumienia pomiędzy wykonawcą a utworem raz, drugi znów skończony artyzm w subtelności i delikatności cieniowania i pojęciu Chopina, czego dowodem liczne naddatki, do jakich na końcu artystę zmuszono. Odliczywszy nawet wszystkie możliwe okoliczności, jak początkowe rozdenerwowanie, nierozegranie — możemy twierdzić, że wykonawcą dzieł klasycznych A. Rubinstein nie jest i zdaje się nie będzie, ale za to o wykonaniu dzieł nowszych i wymagających koronkowej techniki, liryzmu i subtelności lub wybuchowego temperamentu młodzieńczego może już teraz iść w zawody z największymi pianistami współczesnymi. T. Ch.

TELEGRAMY

z dnia 16 listopada.

Katastrofa kolejowa na Morawach.

Przerów. Wczoraj po południu w pobliżu stacji kolei północnej Hradyszcze między Przerowem a Lundenburgiem, wskutek fałszywego ustawienia zwrotnicy nastąpiło zderzenie dwóch pociągów w warunkach. Skutkiem zderzenia obu pociągów, 35 wagonów i obie lokomotywy uległy rozbiciu.

Kawałki rozbitych wagonów, leżące na torze kolejowym, wstrzymywały na pewien czas ruch pociągów, wskutek czego zaszły bardzo znaczne opóźnienia pociągów na przestrzeni Kraków—Wiedeń.

Demonstracje w Pradze.

Praga. Na wczoraj przedpołudniem zwołali narodowi socjaliści czeszy (Klofaczowcy) mityng na wyspie św. Zofii. W programie było omówienie obecnych wypadków politycznych i niemieckich ustaw językowych. Podczas mowy posła Fressla rozległy się okrzyki, które zawierały zażalenie na majestatu. Wskutek tego komisarz rozwiązał zgromadzenie, co wywołało ogromną wrzawę. Uczestnicy zgromadzenia uformowali pochód, ale policya odebrała im sztandary z napisami. Pochód ruszył przed muzeum krajowe, gdzie po przemowie posła Fressla uczestnicy rozeszli się. Część udała się wśród śpiewów ku Przykopom, gdzie ich jednak zatrzymał kordon policyjny.

Przesilenie węgierskie.

Rozłam w partii niezawisłości.

Debreczyn. Tutejsza partya niezawisłości odbyła wczoraj zgromadzenie, aby wobec nowej sytuacji dokonać wyboru nowego prezydium. Na zgromadzeniu okazało się, że trzech posłów z Debreczynu i część członków partii niezawisłości z okolicy przyłączyła się do grupy Justha, a część pozostała wierna Kossuthowi. Wobec tego rozdziału przyszło do burzliwych scen, tak, iż dla wyboru prezydium będzie się musiało odbyć świeże zgromadzenie.

Audyencya ministrów.

Budapeszt. Prezydent ministrów dr Wekerle otrzymał wczoraj o godzinie 12:45 w południe powołanie na godz. 2 do cesarza. Minister Kossuth udał się o godzinie 12:45 do zamku cesarskiego w towarzystwie sekretarza Szterenyego i o godz. 1 został przyjęty przez cesarza na audyencyi. O godz. 2 powrócił Kossuth do pałacu ministerstwa węgierskiego i przyjął przedstawicieli prasy, którym oświadczył:

Moja audyencya u cesarza trwała 55 minut. Cesarz przyjął mnie bardzo łaskawie. Obecnie zjawia się u cesarza prezydent ministrów. Naturalnie aż do mego powrotu nie mogę niczego podać do wiadomości. Mogę tylko o mówić moich wrażeniach, a te były takie, że w krótkim bar-

dzo czasie powrócę do Wiednia.

Po tem oświadczeniu powrócił Kossuth do swego gabinetu.

Rokowania z rządem austriackim.

Budapeszt. Rokowania, które w kwestyi rozwikłania węgierskiego przesilenia mają być podjęte z rządem austriackim, rozpoczęła się, jak się dowiaduje „Budapester Korrespondenz“ w Wiedniu, z początkiem przyszłego tygodnia.

Zamach samobójczy.

Berlin. Adwokat dr Józef Groski (?), rzekomo z Krakowa, usiłował w jednym z tułajskich hoteli otruć się sublimatem. Gdy mu się to nie udało, zadał sobie kilka pchnięć nożem. Ponieważ i potem jeszcze śmierć nie nastąpiła, udał się do zakładu kąpielowego z zamiarem utopienia się w wannie. Gdy tam zemnął, służba wezwała do jego kabiny i przeniosła go do szpitala. (Adwokat tego lub podobnie brzmiącego nazwiska nie istniał w Krakowie. Widocznie nazwisko nie istniał w Krakowie. Widocznie nazwisko jest grubo przekrecone lub zmyślone. Zapewne już jutro będzie dokładnie wiadomo, kto to jest. Przep. Red.)

Częściowa wysprzedaż Rosyl.

Paryż. Petersburski korespondent „Echo de Paris“ demuntuje wiadomość o nabyciu kolei wschodnio-chińskiej przez Japonię.

Powódź w Malej Azji.

Konstantynopol. Trwające od kilku dni silne deszcze spowodowały wystąpienie z brzegów rzeki Tajhun. Katastrofalna powódź nawiedziła miasto Adana. Według ostatnich depeesz, miasto przez 24 godzin znajdowało się pod wodą, jak niemniej okolica miasta. Wiele domów zawaliło się. Szkoda jest bardzo wielką; liczba ofiar jest nieznana. Według wiadomości ostatnich, woda już opada, jednakże niebezpieczeństwo jest jeszcze wielkie.

Także z Trapezuntu donoszą o powodzi, skutkiem której wiele domów się zawaliło; dotychczas wydobyto 16 zwłok osób, które utonęły.

Eksplzja na Krele.

Kanea. Silna eksplozja, która powstała wczoraj wieczór przed Izba deputowanych, wywołała w mieście silne zaniepokojenie. Eksplozję spowodował wybuch wielkiej ilości nabojuw dynamitowych, które się znajdowały w puszcze. Szkoda jest mała.

Reforma służby wojskowej w Turcji.

Salonka. Wczoraj nastąpiło w uroczysty sposób odczytanie cesarskiego dekretu w sprawie powołania chrześcijan i żydów do służby wojskowej.

Pożary w Mossynia.

Messyna. Wczoraj w nocy wybuchł wielki pożar w ruinach na ulicy Garibaldiiego, który do chwili wysłania depeszy jeszcze trwał. Wobec poczynionych zarządzeń celem zlokalizowania pożaru niema niebezpieczeństwa dla sąsiednich domów.

Parlament turecki.

Konstantynopol. Izba wybrała wiceprezydentami duchownego Mustafę Affina i Araba El Bostaniego, które to obie kandydatury popierali młodoturcy.

Parlament perski.

Teheran. Podczas wczorajszego otwarcia parlamentu obecni byli szach, regent, duchowieństwo, naczelnicy władz, ciała dyplomatyczne i zastępcy prasy.

Prezydent ministrów Sipahdar odczytał mowę tronową, która wyraża nadzieję, że posłowie okażą się godnymi swobod zdobytych z takim trudem i przyprowadzą do porządku finanse, służbę bezpieczeństwa i sądownictwo w państwie.

Teheran. Mowa tronowa, odczytana w parlamencie przez prezydenta ministrów Szipahdara, wspomina o obecności obcych wojsk w Persyi, co uważa za jedynie niezadowalniający objaw w stosunku Persyi do innych mocarstw. Mowa wypowiedza nadzieję, że uda się dyplomatom perskim uzyskać za granicą jak najszybsze wycofanie wojsk obcych z kraju. Wkońcu mowa tronowa zapowiada liczne reformy administracyjne.

Zamach w Argentynie.

Buenos Aires. Zamach na prefekta policyi wywołał głębokie wrażenie. Rada ministrów, która się wieczorem zebrała, postanowiła proklamować stan obłędzenia.

Buenos Ayres. Prezydent ogłosił stan wyjątkowy w całej republice na dwa miesiące.

Policya zapewnia, że onegdajszy zamach na prefekta policyi był wynikiem szeroko rozgałęzionego spisku anarchistycznego.

Katastrofa w kopalni.

Cherry. Według nowszych relacyj, liczba ofiar wybuchu w kopalni św. Pawła oceniana jest na 250 osób. Sądzą, że wszystkie osoby, które po wybuchu zostały zamknięte w kopalni, są już nieżywe.

Cherry. Wejście do szybu, które zamknięto, aby ugasić ogień, dziś otwarto na nowo. Personal ratunkowy trzy razy usiłował dostać się do wnętrza, ale zawsze wybuchł ogień z coraz większą siłą. Niema nadziei uratowania znajdujących się w szybie robotników. Przy pracach ratunkowych 6 osób straciło życie.

Z ostatniej chwili.

Chętkiemu zatruciu przez użycie jakiegoś lekarstwa uległa zeszłej nocy p. K. przy ul. Topolewej 8. Pogotowie przewiozło ją w ciężkim stanie na klinikę wewnętrzną.

Putyra został wczoraj przewieziony do Lwowa, gdyż tamtejszy sąd objął śledztwo w jego sprawie.

Ze stowarzyszeń i zgromadzeń.

Ogłoszenia.

Ogłoszenia pettowe o zgromadzeniach i zebraniach można umieszczać tylko za opłatą 40 halerzy od jednorazowego ogłoszenia. Zapowiedzi balów, zabaw i przedstawień kosztują 1 koronę za jednorazowe ogłoszenie.

Poufne zebranie partyjne odbędzie się we wtorek 16 b. m. o godz. 7 wieczorem punktualnie w Związku stow. rob., ul. Wiślna 5. Zebranie odbędzie się na podstawie § 2 ustawy o zgromadzeniach. Wstęp za okazaniem legitymacyi partyjnej. Upraszamy o liczny udział. Komitet miejscowy P. P. S. D. w Krakowie.

Dębniaki. We wtorek 16 b. m. o godz. 7 wieczorem odbędzie się publiczne zgromadzenie w sali Czytelni robotniczej z porządkiem dziennym: 1. Dlaczego parlament nie robi? 2. Nowe wybrki kamieniczników. 3. Dyskusja.

Kółko kobiece w Dębniakach. We środę 17 b. m. o godz. 8 wieczorem ukonstytuowanie się Kółka i wykład wstępny: „O potrzebie wiedzy i zadaniach organizacji“.

Dębniaki. Z ramienia Uniwersytetu ludowego odbędzie się w Czytelni robotniczej we czwartek 18 b. m. o godz. 8 wieczorem odczyt p. Zacharkiewicza „O maszynach do latania“ z demonstracją modeli maszyn latających. Członkowie wstęp wolny, obcy 6 h.

Morawska Ostrawa. Tegoroczny kurs agitatorów z powiatów Polskiej i Morawskiej Ostrawy i przyległych im okolic rozpocznie się 20 listopada o godz. 7 wieczorem w lokalu Starej Strzelnicy w Mor. Ostrawie. Towarzystwo chcący uczęszczać na kurs, który potrwa trzy miesiące, mają się zgłosić w redakcyi „Górnika“, Mor. Ostrawa, ul. Zwierzynowa.

NADESŁANE.

(Za dział ten redakcyja nie odpowiada.)

GRAFA rosół wołowy w kostkach
 Jest pod względem jakości po 6 halerzy bez KONKURENCYI.

Polecamy naszym rodzinom jak najgoręcej
Kolińską domieszkę do kawy.

Dr Wilhelm Weissglas
 b. asystent Uniwersytetu Jagiel., ordynuje w chorobach wewnętrznych. **Kraków, Stradom 15.**

Podziękowanie.
 Wszystkim a szczególnie duchowieństwu, kolegom zawodu i muzyce kolejowej, którzy oddali ostatnią przysługę ś. p. memu mężowi, a mnie byli pomocni w tak ciężkiej chwili, na tej drodze składam serdeczne Bóg zapłać.
 Czerwińska.

Lexikon Brockhousa
 (Kleines Konversations-Lexikon), dwa tomy, całość, najnowsze wydanie, zupełnie nowe, jest do sprzedania. Wiadomość w drukarni Indowej, ul. Filipa 11, w zecerni „Naprzodu“.

Pierwszy krajowy, hurtowny i częściowy SKŁAD GRAMOFONÓW
Józefa Wekslera
 LWÓW, SYKSTUSKA 2. Telefon 2033/II. KRAKÓW, GRODZKA 71. Telefon 641.
 Przeróbki lub zamiana Pathéfonów na Gramofony, oraz
WYBÓR PATHÉFONÓW I PŁYT.
 Odznaczony na wystawie jubileuszowej najwyższem odznaczeniem Grand Prix 1908. Jeneralne zastępstwo Ake. Gramofonów z marką „Piszący Aniołek“. Poleca swoje stanowczo bez szmeru grzące gramofony uznane przez pierwszorzędných znawców za najlepsze i najtrwalsze. Korzystna wymiana płyt. Części składowe i warsztaty reperacyjne na miejscu.
Gramofon koncertowy z 10 płytami 60 koron.
 Cenniki darmo i opłatnie. 20.000 płyt na składzie. Płyty z aniołkiem po 4 korony

